

1775**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 26 lipca 2004 r.

w sprawie rodzajów pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2a ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają, zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzone w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 35, poz. 196 oraz z 2003 r. Nr 10, poz. 111), a także z zaleceniami Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacyjnych (CEPT):

- 1) rodzaje pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, zwanych dalej „pozwoleńiami”;
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia;
- 3) okresy ważności pozwoleń.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) radiostacja amatorska — urządzenie radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze wraz z systemem antenowym używane w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) radiostacja amatorska bezobsługowa — automatyczną radiostacją amatorską;
- 3) świadectwo — odpowiedniej klasy świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Łączności z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych (Dz. U. Nr 57, poz. 599);
- 4) świadectwo równoważne — świadectwo zgodne z zaleceniem CEPT T/R 61-02 (HAREC) wydane przez uprawniony do tego organ zagraniczny.

§ 3. Ustala się następujące rodzaje pozwoleń:

- 1) pozwolenie kategorii 1 — uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości:

- a) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W,
- b) z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W;
- 2) pozwolenie kategorii 2 — uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W w następujących zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, 3500—3800 kHz i powyżej 28 MHz;
- 3) pozwolenie kategorii 3 — uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W w następujących zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, 3550—3750 kHz, 14050—14150 kHz, 21050—21200 kHz, 28050—28500 kHz, 50—52 MHz, 144—146 MHz i 430—440 MHz;
- 4) pozwolenie kategorii 4 — uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W w następujących zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, 144—146 MHz i 430—440 MHz;
- 5) pozwolenie kategorii 5 — uprawniające do używania radiostacji amatorskich bezobsługowych pracujących w określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości zakresach przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) do 30 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W,
 - b) powyżej 30 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 10 W;
- 6) pozwolenie tymczasowe — uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, z maksymalną mocą wyjściową nadajnika powyżej 500 W, przy czym maksymalna moc wyjściowa nadajnika określana jest każdorazowo w pozwoleniu i nie może przekroczyć 1500 W.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652.

§ 4. 1. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W wydaje się osobie fizycznej, która posiada:

- 1) świadectwo klasy A lub świadectwo równoważne albo
- 2) pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny nadające jej co najmniej uprawnienia określone w § 3 pkt 1 lit. a — jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie jest obywatelem państwa niebędącego członkiem CEPT.

2. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W wydaje się osobie fizycznej, która posiada pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej co najmniej od 10 lat oraz posiada:

- 1) świadectwo klasy A lub świadectwo równoważne albo
- 2) pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny, nadające jej co najmniej uprawnienia określone w § 3 pkt 1 lit. b — jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie jest obywatelem państwa niebędącego członkiem CEPT.

§ 5. Pozwolenie kategorii 2 wydaje się osobie fizycznej, która posiada:

- 1) świadectwo klasy B lub świadectwo równoważne albo
- 2) pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny, nadające jej co najmniej uprawnienia określone w § 3 pkt 2 — jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie jest obywatelem państwa niebędącego członkiem CEPT.

§ 6. Pozwolenie kategorii 3 lub 4 wydaje się osobie fizycznej, która posiada świadectwo odpowiednio klasy C lub D.

§ 7. Pozwolenie kategorii 5 wydaje się osobie fizycznej, która:

- 1) posiada pozwolenie kategorii 1 lub 2, przy czym posiadanie pozwolenia kategorii 2 upoważnia do ubiegania się o pozwolenie uprawniające do używania radiostacji amatorskiej bezobsługowej wyłącznie w zakresach przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości, w zakresach powyżej 30 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 10 W;
- 2) ukończyła 18 lat.

§ 8. 1. Pozwolenie tymczasowe wydaje się osobie fizycznej, która posiada pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej co najmniej od 10 lat, dołączy do wniosku o wydanie pozwolenia sporządzoną na piśmie informację o czasie, miejscu i sposobie wykorzystania radiostacji amatorskiej oraz posiada:

- 1) świadectwo klasy A lub świadectwo równoważne albo

- 2) pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny nadające jej co najmniej uprawnienia określone w § 3 pkt 1 lit. b — jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie jest obywatelem państwa niebędącego członkiem CEPT.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w celu przeprowadzenia eksperymentu technicznego, udziału w zawodach lub konkursach międzynarodowych.

§ 9. 1. Pozwolenie kategorii 1, 2 lub 5 wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055), która przedłoży pisemną zgodę właściciela lub zarządcy budynku lub innego obiektu, w którym ma być zainstalowana radiostacja, oraz zgodę osób odpowiedzialnych za pracę radiostacji:

- 1) dla pozwolenia kategorii 1 — zgodę trzech osób posiadających pozwolenia kategorii 1;
- 2) dla pozwolenia kategorii 2 — zgodę trzech osób posiadających pozwolenia kategorii 1 lub 2;
- 3) dla pozwolenia kategorii 5 — zgodę osoby posiadającej pozwolenie kategorii 1 lub 2.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć pisemną zgodę jednej z osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, na pełnienie funkcji kierownika radiostacji.

3. Pozwolenie tymczasowe wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia, a także stowarzyszeniu zwykłemu, określonymu w ust. 1, które posiada pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W oraz dołączy do wniosku o wydanie pozwolenia sporządzoną na piśmie informację o czasie, miejscu oraz sposobie wykorzystania radiostacji amatorskiej.

4. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 3, wydaje się w celu przeprowadzenia eksperymentu technicznego, udziału w zawodach lub konkursach międzynarodowych.

§ 10. Pozwolenia wydaje się:

- 1) na okres 10 lat — w przypadku pozwoleń kategorii 1—4, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) na okres 5 lat — w przypadku pozwoleń kategorii 5 oraz pozwoleń kategorii 1 i 2 dla osób prawnych, oraz pozwoleń o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz § 5 pkt 2;
- 3) na okres nieprzekraczający 12 miesięcy — w przypadku pozwolenia tymczasowego.

§ 11. Uzyskanie pozwolenia przez osobę, która nie ukończyła 18 lat, wymaga uprzedniego wyrażenia pisemnej zgody przez jej przedstawiciela ustawowego.

§ 12. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia zezwolenia upoważniającego do używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydane na czas nieokreślony przed dniem 1 stycznia 2001 r. wymienia się na odpowiednie pozwolenia określone w rozporządzeniu.

2. Zezwolenia i pozwolenia upoważniającego do używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadaw-

czo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydane na czas określony zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

1776

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 lipca 2004 r.

w sprawie oddelegowania żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych do wykonywania zadań służbowych poza Wojskowymi Służbami Informacyjnymi

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb oddelegowania żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych, zwanych dalej „WSI”, do wykonywania zadań służbowych poza WSI;
- 2) wysokość i sposób wypłacania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu żołnierzowi WSI;
- 3) szczególne uprawnienia i obowiązki oddelegowanego żołnierza WSI.

§ 2. 1. Żołnierz WSI wyraża zgodę na oddelegowanie do wykonywania zadań służbowych poza WSI, zwane dalej „oddelegowaniem”, na czas określony lub nieokreślony, poprzez złożenie pisemnego oświadczenia, załączanego do rozkazu, o którym mowa w § 4.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera określenie podmiotu, do którego nastąpi oddelegowanie, okresu oddelegowania i stanowiska służbowego, o którym mowa w § 5 ust. 1.

§ 3. 1. Oddelegowanie żołnierza WSI może nastąpić do podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza jej granicami.

2. Oddelegowanie następuje do niejawnego wykonywania zadań należących do zakresu działania WSI, niezależnie od zadań wykonywanych przez żołnierza WSI na rzecz podmiotu, do którego nastąpiło oddelegowanie.

§ 4. Oddelegowanie żołnierza WSI następuje na podstawie rozkazu Szefa WSI o oddelegowaniu, zawierającego:

- 1) dane identyfikujące oddelegowanego żołnierza WSI;
- 2) datę i okres oddelegowania;
- 3) nazwę podmiotu, do którego następuje oddelegowanie;
- 4) określenie stanowiska służbowego, o którym mowa w § 5 ust. 1, na które wyznacza się żołnierza WSI na okres oddelegowania.

§ 5. 1. Stanowisko służbowe, o którym mowa w § 4 pkt 4, ujmuje się w „Wykazie stanowisk służbowych przeznaczonych dla oddelegowanych żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych”, prowadzonym przez Szefa WSI.

2. Stanowisk służbowych, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się do limitu stanowisk etatowych żołnierzy WSI, a oddelegowanych żołnierzy WSI nie wlicza się do stanu osobowego żołnierzy jednostek organizacyjnych WSI.

§ 6. Oddelegowany żołnierz WSI w okresie oddelegowania podlega bezpośrednio Szefowi WSI.

§ 7. 1. Oddelegowany żołnierz WSI, w zależności od miejsca wykonywania zadań WSI, z zastrzeżeniem § 8 i 10, zachowuje w okresie oddelegowania wszystkie uprawnienia i świadczenia, które przysługują na podstawie obowiązujących przepisów żołnierzom WSI pełniącym służbę w kraju lub poza granicami państwa, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w czasie oddelegowania, o ile korzystanie z tych uprawnień i świadczeń nie spowoduje zagrożenia ujawnienia tajemnicy państwowej.